

Muzeum lásky: 1. díl - šéfová

Autor: Qark

Datum: 31. 01. 2005 22:06

URL: <http://www.qark.net/clanek/muzeum-lasky-1-dil-sefova>

Postavy v povídce nemusí být zcela smyšlené, a tak není vyloučena jakákoliv podobnost.

Na poslední den v práci jsem se docela těšil. Těšil jsem se, až si udělám volný týden, než zase nastoupím jinam. Hlavně mě to tu už nebavilo.

Jakmile jsem dorazil do kanceláře a pustil počítač, tak přiběhla šéfová. Je to taková mladá blondatá kočička, která ovšem nic neumí. Neustále se zamyká v kanceláři a nikdo neví, co tam dělá. Ale postavičku má moc pěknou. Na něco takového by měl být zbrojní pas.

Stála ve dveřích v minisukni, která odhalovala její nádherné dlouhé nohy, a v krátkém obtaženém tričku, zdůrazňujícím pevná prsa. „Udělal jsem ti kávičku.“, povídá, „Dáš si?“ V životě tak milá nebyla a už vůbec ne takhle oblečená. Navíc v zimě. Poděkoval jsem, ale odmítl a tvářil se, že mám moc práce. Ani jsme moc nelhal, musel jsem dodělat nějaké věci, aby ten, kdo přijde po mně, moc nenadával. Šéfová nasadila výraz naprostého pochopení a soucitu a odcupitala na svých laních nožkách do své kanceláře.

Za hodinku mi došla zpráva přes ICQ. Samozřejmě od ní. „Dneska jsme hrozně nešikovná, polila jsem si oblečení. Ale nejde mi tu topení, mohu si to dát k tobě?“ Zaměstnám prací jsem odpověděl jen suché „Ano“. Když se však objevila jen ve spodním prádle, tak jsem nebyl schopen slova. Co ta ženská sakra dělá? Musel jsem se moc snažit abych odtrhl pohled od miniaturních kalhotek a průhledné podprsenky. Zamrkala na mě naprosto nevinnýma očima jako opuštěné štěňátko a šla si urovnat oblečení na radiátor. Snažil jsem se zaměřit na monitor, ale to nešlo, protože na mě špulila ten svůj nádherný zadeček. Najednou se otočila a nachytala mě jak se na ni dívám. Všiml jsem si jak se usmála. „Měli bychom ten tvůj odchod nějak oslavit.“, pronesla v klidu, „Nedáš si whisky?“ Kývl jsem a cítil, jak můj mozek zase přebírá kontrolu nad situací.

[Pokračování](#)